

D ů v o d y :

Není správný názor žalovaného, že na jeho straně šlo o převzetí rukojemství za dluh manželů S-ových vůči Marii F-ové ve výši 13.200 Kč. Žalovaný přistoupil k dluhu manželů S-ových vůči F-ové jako spoludlužník (§ 1406 odst. 2 obč. zák.), při čemž ovšem závazek jmenovaných manželů nebyl dotčen, protože ze zjištěných skutkových okolností nelze vyvozovati, že F. propustila dosavadní dlužníky, t. j. manžele S-ovy ze závazku a spokojila se se zárukou žalovaného. Když nižší soudy zjistily, že hlavním dlužníkům, manželům S-ovým, nepříslušela vůbec vzájemná pohledávka vůči F-ové, jest tím také vyvrácena námitka žalovaného, že postoupená pohledávka zanikla před postupem kompensací s protipohledávkou manželů S-ových. Co se týče otázky, je-li věřitel, jemuž přísluší pohledávka vůči více spoludlužníkům, oprávněn postoupiti ji třetí osobě jen proti jednomu z více spoludlužníků, jest na ni odpověděti kladně. Takovým postupem rozdělí se solidární dluh tak, že postoupený dlužník může se zprošťujícím účinkem pro všechny spoluzavázané platiti jen cesionáři a ostatní spoludlužníci s tímž účinkem pro všechny, tudíž i pro postoupeného dlužníka, jen cedentovi.

Čís. 14895.**K §§ 1333, 1334 obč. zák.**

Zákonný nárok na úroky z prodlení v případě nedodržení platebních lhůt ujednaných smírem o hlavním dluhu nepomíjí, i když nebyl ve smíru zvláště vytčen.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1936, Rv I 455/34.)

Podle soudního smíru zavázal se žalovaný zaplatiti 5.000 Kč v měsíčních lhůtách po 1.000 Kč pod ztrátou lhůt a exekucí. Žalovaný splátky nedodržel, pročež vedl žalobce na základě uvedeného smíru exekuci k vydobytí 5.000 Kč s 5% úroky ode dne splatnosti. Návrh na povolení exekuce k vydobytí úroků byl však zamítnut proto, že se žalovaný smírem k jich zaplacení nezavázal, takže nejsou kryty exekucním titulem. Žalobě na zaplacení dosud splatných úroků z kapitálu 5.000 Kč bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů :

Povinnost dlužníka, zaplatiti úroky z prodlení, nedodrží-li platebního dne určeného zákonem nebo smlouvou (§ 1334 obč. zák.), jest při dlužích peněžitých zákonným následkem každého prodlení dlužníkova, nebyla-li tato povinnost smlouvou vyloučena nebo obmezena. Jest to zákonem stanovená povinnost k náhradě škody pro porušení smlouvy. Zavázal-li se dovolatel smírem, t. j. smlouvou, k zaplacení jistiny po

určitých splátkách splatných v určité době pod ztrátou lhůt a nedostál-li své povinnosti včas, nastala splatnost celé dlužné jistiny a pro žalovaného zákonná povinnost k náhradě zákonných úroků z prodlení podle §§ 1333, 1334 obč. zák., ježto smírem nebyla tato zákonná povinnost vyloučena. Nebylo zapotřebí, aby si žalobce, chtěl-li si zachovati zákonný nárok na úroky z prodlení v případě nedodržení platebních lhůt ujednaných smírem, ve smíru toto právo zvláště vyhradil. Toto opomenutí má jen za následek, že smír není ohledně úroků z prodlení exekucním titulem a že věřitel musí si pro tento nárok teprve sjednati exekucní titul zvláštní žalobou (srovnej rozhodnutí Sb. n. s. civ. č. 7361).

Čís. 14896.

K § 42 knih. zák.

Byl-li povolením záznamu zástavního práva porušen velicí předpis § 18 odst. II vyr. ř. uher., jest takový záznam protiprávní a neplatný a nelze jej spraviti.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1936, Rv II 247/34.)

Žalobkyně tvrdí, že dle usnesení okresního soudu v B. (Slovensko) ze dne 5. ledna 1931 byl jí povolen na nemovitostech žalované firmy ve vložce 10 pozemkové knihy kat. území B. záznam práva zástavního pro pohledávku 17.145 Kč s 12% úrokem od 22. srpna 1930, 2% daní z obratu, se lhůtou spravovací do 30. června 1931 a že tato pohledávka pozůstává po právu částkou 15.217 Kč 30 h s 12% úrokem od 9. června 1931. Kupní cena sice sjednána bezúročně, to však platilo jen pro případ přesného dodržení splátek, jinak platí 12% úrok ode dne vystavení účtu. Žalovaná jest obchodnicí. Usnesení okresního soudu v B. povolující záznam nabylo právní moci a byl záznam proveden déle než 2 měsíce před zahájením vyrovnacího řízení. Rekurs proti tomuto povolení podaný byl zamítnut, jen úrok byl snížen na 8%. Vyrovnání žalované firmy se po názoru žalobkyně na její pohledávku nevztahuje, neboť jest věřitelkou oddělnou a žádá proto žalobou o spravení záznamu. První soud uznal podle žaloby. Odvolací soud nevyhověl odvolání. Důvody: Záznam byl povolen již po zavedení mimokonkursního donucovacího vyrovnání na jmění žalované. Jest připutiti, že toto povolení odporuje přímému předpisu § 18 odst. 2 vyr. řiz. uher., dle něhož od zahájení vyrovnacího řízení jest nepřipustnou žádost za záznam hypotečního práva na základě soukromých listin. Avšak účinky vyrovnacího řízení nemají vlivu na pravoplatně váznoucí záznam, neboť dle § 19 vyr. ř. uher. stávají se skončením vyrovnacího řízení neplatnými práva na zvláštní uspokojení nabytá ve lhůtě tam určené cestou exekuce. Takovýto právem na zvláštní uspokojení není zaznamenané zástavní právo, o něž ve sporu běží. Takto jest vyvrácena nejpodstatnější námitka žalované proti právní existenci zaznamenaného práva, neboť nelze tu mluvíti ani o zmatečnosti záznamu, ani o jeho bezúčinnosti se zřetelem na